

ledning, der nok er fejlfri, men er udformet på et sprog, som forbrugeren ikke kan forventes at forstå, vil kunne opretholdes på grund af direktivets minimumsbestemmelse.

Der henvises til betænkningen side 32-34.

Justitsministeriet er enig i arbejdsgruppens vurdering og forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 5 og 8 (de foreslåede § 75 a, stk. 1, 2. led, og § 77 a, stk. 2).

5.2. Mangelsbegrebet

5.2.1. Gældende ret

Mangelsdefinitionen i købelovens § 76

Købelovens særlige afsnit om forbruger køb indeholder i §§ 76 og 77 en egentlig mangelsdefinition. I § 76, stk. 1, nr. 1-3, angives nogle specielle situationer, hvor der foreligger en mangel, mens stk. 1, nr. 4, indeholder en almindelig mangelsdefinition.

Efter § 76, stk. 1, nr. 1, foreligger der en mangel, hvis varen ikke svarer til den betegnelse, hvorunder den er solgt, eller sælgeren i øvrigt ved køkets afslutning har givet urigtige eller vildledende oplysninger, der kan antages at have haft betydning for forbrugers bedømmelse af genstanden. Bestemmelsen kan ikke fraviges til skade for forbrugeren, jf. købelovens § 1, stk. 2. Oplysninger skal være fremsat af sælger over for den pågældende forbruger.

Bestemmelsen omfatter udsagn med »sandhedsværdi«, mens såkaldte almindelige anprisninger, dvs. forherligende ytringer, som ikke formidler nogen information om den udbudte ydelse, falder udenfor. Bestemmelsen omfatter kun sælgers positive tilkendegivelser og ikke (rene) fortællinger. Fortællinger kan imidlertid efter omstændighederne medføre, at der foreligger en mangel i medfør af købelovens § 76, stk. 1, nr. 3, jf. herom nedenfor.

Købelovens § 76, stk. 1, nr. 1, fastsætter, at urigtige eller vildledende oplysninger fra sælger kun kan anses for en mangel, hvis de kan antages at have haft betydning for forbrugers bedømmelse af det solgte. Forbrugeren har bevisbyrden for, at dette er tilfældet.

Beviskravene i så henseende er imidlertid forholdsvis lempelige, idet det anses for tilstrækkeligt, at de pågældende oplysninger i almindelighed er egnede til at påvirke efterspørgslen efter varer af den pågældende art, og at der ikke foreligger omstændigheder, der peger i retning af, at forbrugeren ikke har været bekendt med oplysningerne eller ikke har lagt vægt herpå, jf. betænkning nr. 845/1978 om forbruger køb side 68.

Efter købelovens § 76, stk. 1, nr. 2, foreligger der endvidere en mangel, hvis sælger eller et tidligere salgsled har givet oplysninger som nævnt i nr. 1 på vares indpakning, i annoncer eller i andre meddelelser, der er beregnet til at komme til almenhedens eller køberens kundskab. Bestemmelsen kan ikke fraviges til skade for forbrugeren, jf. købelovens § 1, stk. 2.

Bestemmelsen omfatter i modsætning til nr. 1 oplysninger, der ikke nødvendigvis er rettet mod den pågældende køber, men mod en ubestemt kreds af personer.

Bestemmelsen omfatter desuden oplysninger fra en videre personkreds end nr. 1, der kun vedrører sælgers oplysninger. Efter nr. 2 kan også oplysninger fra et tidligere salgsled, dvs. producent, importør, grossist m.fl., konstituere en mangel, der kan gøres gældende mod sælger, uanset om sælger kendte eller burde kende til, at der var afgivet oplysninger og/eller at disse var urigtige eller vildledende.

Efter købelovens § 76, stk. 1, nr. 3, foreligger der en mangel ved salgsgenstanden, hvis sælger har forsømt at give forbrugeren oplysninger om forhold, der har haft betydning for forbrugers bedømmelse af genstanden, og som sælgeren kendte eller burde kende, dvs. hvis sælgeren tilsidesætter sin loyale oplysningspligt. Måtte sælgeren gå ud fra, at de pågældende forhold var uden betydning for forbrugeren, eller havde sælgeren rimelig grund til at regne med, at forbrugeren allerede var bekendt med oplysningerne, kan genstanden ikke betragtes som mangelfuld efter nr. 3. Det beror i øvrigt på en konkret vurdering, i hvilket omfang sælgeren har pligt til at oplyse forbrugeren om forhold vedrørende salgsgenstanden. I nogle situationer er oplysningspligten vidtgående, mens den i andre tilfælde er mere begrænset, f.eks. hvis den pågældende køber havde en særlig sagkundskab med hensyn til den pågældende vare. Mangelsansvar efter nr. 3 kræver således, at det kan bebrejdes sælgeren, at han ikke har givet forbrugeren de pågældende oplysninger.

Købelovens § 76, stk. 1, nr. 3, er ikke som nr. 1-2 gjort beskyttelsespræceptiv, og den kan således fraviges ved aftale (konkrete forbehold). Sælgeren kan ikke undgå sin loyale oplysningspligt ved at tage et generelt forbehold vedrørende salgsgenstanden, idet forbrugeren efter købelovens § 77 uanset et generelt forbehold vil kunne påberåbe sig, at sælger har undladt at give oplysninger som nævnt i § 76, stk. 1, nr. 3.

Den almindelige mangelsdefinition fremgår af købelovens § 76, stk. 1, nr. 4, hvorefter der foreligger en mangel, hvis genstanden i øvrigt er af en anden eller ringere beskaffenhed eller brugbarhed, end den ifølge aftalen og de foreliggende omstændigheder skulle væ-